

جهان نما

برای چهارمین بار و با توی چین و روسیه؛

شورای امنیت در تمدید

کمک‌رسانی به سوریه شکست خورد!

شورای امنیت سازمان ملل روز جمعه برای چهارمین بار طی ۴ روز اخیر در تصویب قطعنامه‌ای برای تمدید مکانیسم کمک‌رسانی به سوریه از طریق مرزها شکست خورد. به گزارش العربی الجدید، شورای امنیت در جلسه‌های جداگانه دو قطعنامه را به رای گذاشت که اولی قطعنامه پیشنهادی آلمان و بلژیک بود و با توی روسیه و چین ناکام ماند. قطعنامه دوم نیز قطعنامه پیشنهادی روسیه بود که به خاطر عدم کسب آرای کافی تصویب نشد. این دومین قطعنامه پیشنهادی روسیه درباره انتقال کمک‌های بشر دوستانه به سوریه از طریق گذرگاه باب‌الهوری در مرز با ترکیه بود. دو جلسه دیگر نیز روزهای سه‌شنبه و چهارشنبه گذشته برگزار شده بود که طی آن قطعنامه پیشنهادی آلمان و بلژیک و همچنین قطعنامه نخست روسیه رد شدند. رئیس دوره‌ای شورای امنیت و نماینده آلمان در سازمان ملل در این جلسه گفت که ۴ کشور به نفع سند پیشنهادی روسیه رای دادند و ۷ کشور رای مخالف و در مقابل ۴ کشور رای متنع دادند. وی گفت: این قطعنامه به خاطر عدم کسب آرای کافی تصویب نشد. روسیه و چین هم علیه قطعنامه پیشنهادی آلمان و بلژیک که بر تمدید انتقال کمک‌های انسانی از طریق دو گذرگاه باب‌الهوری و باب‌السلام تأکید داشت و تو کردند. پیش‌نویس قطعنامه دوم روسیه بر اجرای عملیات انتقال کمک‌های انسانی از یک‌مرز یعنی باب‌الهوری به ادلب سوریه به مدت یک سال تأکید دارد. روسیه اعلام کرد که از طریق این گذرگاه در مرز ترکیه با سوریه می‌توان حدود ۸۵ درصد از حجم کمک‌های انسانی را به سوریه منتقل کرد. تاکنون کمک‌های انسانی به سوریه از طریق گذرگاه باب‌الهوری و باب‌السلام در مرز با ترکیه منتقل می‌شد اما دور این مکانیسم روز جمعه پایان یافت. موضوع تعیین راه‌انتقال این کمک‌ها در دوره‌ای به مساله اختلاف در شورای امنیت تبدیل شده است به نحوی که کشورهای غربی قطعنامه پیشنهادی روسیه برای تعیین گذرگاه باب‌الهوری جهت انتقال کمک‌های انسانی به سوریه برای یک‌سال دیگر راد کردند و روسیه و چین نیز قطعنامه پیشنهادی برای تمدید شش ماهه سال کمک‌از طریق گذرگاه‌های باب‌الهوری و باب‌السلام را تو کردند.

■ ■ ■

سازمان ملل: زنگ خطر در لبنان به صدا درآمده است

کمیسونر ارشد حقوق بشر سازمان ملل ضمن ابراز نگرانی درباره اوضاع لبنان گفت: زنگ خطر در لبنان به‌صدا درآمده است و مایه‌قبل از اینکه خیلی دیر شود اقدامی کنیم. به گزارش المیداین، میچل باجله، کمیسونر عالی حقوق بشر سازمان ملل با اشاره به آثار و پیامدهای اجتماعی و اقتصادی بحران فعلی لبنان برای مردمش از دولت و احزاب سیاسی و همچنین بخش مالی این کشور خواست با همکاری یکدیگر از مردم حمایت کنند. وی گفت: بیکاری به فقر می‌انجامد و در لبنان هم هیچ مزایایی برای دوره بیکاری وجود ندارد. لبنانی‌ها ضعیف شده‌اند و گروه‌های ضعیف‌تر و آسیب‌پذیر تر مثل آوارگان و کارگران مهاجر از تأمین نیازهای اساسی‌شان ناتوان شده‌اند. این اوضاع باید هر چه سریع‌تر تحت کنترل درآید زیرا بخش اعظمی از مردم از فقر و گرسنگی ناشی از این بحران رنج می‌برند. باجله به خسارات اقتصادی روزافزون ناشی از انتشار ویروس کرونا برای همه قشرهای جامعه لبنان اشاره کرد و گفت که در لبنان خیلی‌ها کارشان را از دست داده‌اند و منابع درآمدشان جلوی چشمانشان از بین رفته است و خیلی‌ها حتی منازلشان را هم از دست داده‌اند. وی در ادامه گفت: مثل هر جای دیگری مردم ضعیف‌تر و فقیرتر بیشترین آسیب‌را از این وضع می‌بینند و وضعیت آنها با توقف واردات مواد غذایی و پزشکی بدتر هم می‌شود. این مقام سازمان ملل با اشاره به اعتراضات اخیر که نتیجه‌نا رضایتی مردم بوده، گفت: لبنان اکنون در آستانه فروپاشی اقتصادی قرار دارد.

اپوزیسیون مالی علیه خشونت و وضعیت وخیم اقتصادی دست به اعتراض زدند

مُهره پاریس، در محاصرهٔ مردم!

و مدل دیگر تغییر شکل داده است، دیگر نمی‌توانیم خیلی از اتفاق‌های سیاسی، نظامی، اقتصادی و امنیتی در سطح منطقه و فرمانطقه را درک کنیم.

به‌عنوان مثال زمانی‌که سعدالحریری، نخست‌وزیر پیشین لبنان توسط سعودی‌ها در ریاض به گروگان گرفته شده بود، شاهد بودیم که یکباره امانوئل مکرון، رئیس‌جمهوری فرانسه وارد این مناقشه شد و بارها با طرفین (لبنان و عربستان) به صورت تلفنی و حضوری مذاکره کرد تا در نهایت توانست حریری را به بیروت بازگرداند. این اقدام مکررون دقیقاً نشان می‌دهد که سالیکیس پیکو همچنان به قوت خود باقیست؛ چراکه قیمومیت لبنان در این قرارداد، به پاریس سپرده شده بود. همین حالا اگر وارد بیروت و مناطق شمالی لبنان شوید به صورت واضح می‌بینید که بسیاری از مردم این کشور هنوز به زبان فرانسوی سخن می‌گویند. همین مدل را می‌توانید در مورد اردن و حتی بحرین به چشم ببینید. عبدالله دوم که حالا پادشاه اردن است، اساساً از نسل خاندان هاشمی به حساب می‌آید که زیر

چتر بریتانیا بوده و هستند. در بحرین هم اگر به سلاح‌های انفرادی پلیس و نیروهای ارتش این کشور نگاه کنید به خوبی می‌بینید که تمام تسلیحات این کشور توسط بریتانیا تأمین می‌شود.

همین وضعیت را در آفریقا هم می‌توانید ملاحظه کنید. به عنوان مثال لیبی در برهه طولانی تحت نظر مستقیم فرانسه بوده و چند وقتی هم ایتالیا بر آن نظارت داشته است. اما زمانی که قذافی سقوط کرد، این بریتانیا بود که به سرعت خزانه طلای او را خالی کرد و یک بار دیگر به همه یادآوری کرد که دوران استعمار تمام نشده اما مدلش تغییر کرده است. در مورد جنگ سرد هم همین روال برقرار است. همین چند سال پیش بود که خبر آمد «سرگئی اسکرپپال» که تبعه روسیه و مقیم بریتانیا بود، مسموم شده و لندن در همان هنگام تمام تقصیرهای این‌موضوع را به گردن سرویس اطلاعاتی روسیه (FSB) انداخت. دلیلی این موضوع کاملاً مشخص است: روس‌ها و بریتانیایی‌ها در زمان جنگ سرد، تمام قد با یکدیگر در حال درگیری و مجادله بودند و این موضوع هم مجدداً نشان می‌دهد

زمانی که حریری، توسط سعودی‌ها به گروگان گرفته شده بود، امانوئل مکررون، رئیس‌جمهوری فرانسه وارد این مناقشه شد و بارها با لبنان و عربستان به صورت تلفنی و حضوری مذاکره کرد تا در نهایت توانست حریری را به بیروت بازگرداند

همین وضعیت را در آفریقا هم می‌توانید ملاحظه کنید. به عنوان مثال لیبی در برهه طولانی تحت نظر مستقیم فرانسه بوده و چند وقتی هم ایتالیا بر آن نظارت داشته است. اما زمانی که قذافی سقوط کرد، این بریتانیا بود که به سرعت خزانه طلای او را خالی کرد و یک بار دیگر به همه یادآوری کرد که دوران استعمار تمام نشده اما مدلش تغییر کرده است. در مورد جنگ سرد هم همین روال برقرار است. همین چند سال پیش بود که خبر آمد «سرگئی اسکرپپال» که تبعه روسیه و مقیم بریتانیا بود، مسموم شده و لندن در همان هنگام تمام تقصیرهای این‌موضوع را به گردن سرویس اطلاعاتی روسیه (FSB) انداخت. دلیلی این موضوع کاملاً مشخص است: روس‌ها و بریتانیایی‌ها در زمان جنگ سرد، تمام قد با یکدیگر در حال درگیری و مجادله بودند و این موضوع هم مجدداً نشان می‌دهد

که دیوارهای جنگ سرد همچنان در حال بالا رفتن است.

مالی: حوزه نفوذ فرانسه در قاره سیاه

با عبور از این مقدمه طولانی (اما مهم) به خوبی درمی‌یابیم که چرا امروز فرانسه در کشوری مانند مالی علاوه بر آنکه منافع سیاسی دارد، تعدادی از نظامیانیش را نیز در این کشور مستقر کرده است. این کشور به دلیل ذخایر اورانیوم و الماس همچنان مدنظر پاریس است.

علاوه بر آن، طی سال‌های اخیر وجود گروه‌های تروریستی مانند «جماعت نصره الاسلام» که شاخه القاعده در این کشور به حساب

می‌آید، علاوه داعش، باعث شده تا منافع فرانسه به خصوص معادن این کشور که پاریس روی آنها حساب اقتصادی باز کرده است، به خطر بیافتد. نکته‌ای که در این میان باید به آن توجه کرد این است که حدود شش سال پیش (۲۰۱۳ میلادی) شاهد آن بودیم که ابراهیم بوپکر، کیتنا، رئیس‌جمهوری فعلی مالی، بعد از عملیات نظامی تحت امر فرانسه برای بیرون راندن افراط‌گرایان از قدرت در شهرهای شمالی مالی به قدرت رسید.

این اقدام فرانسوی‌ها اگر چه مبارزه با تروریسم قلمداد شد؛ اما واقعیت این است که پاریس با این کار توانست مهُرهٔ خود را در مالی به روی کار بیاورد؛ چراکه او توانست در اولین انتخابات دموکراتیک که یک سال بعد از کودتای نظامی برگزار شد، پیروز شود ولی مساله اینجا بود که همه چیز به خوبی پیش نرفت؛ چراکه با وجود حضور صلح‌بان‌های سازمان ملل متحد، نیروهای فرانسه و نیروهای منطقه‌ای حامی نیروهای مالی؛ این گروه‌های افراطی همچنان به حملاتشان ادامه داده‌اند و همین حالا هم فعال هستند.

موضوعی که مردم مالی را به شدت خشمگین کرد، عدم مقابله با این گروه‌ها بود و در همین راستا مشکلات اقتصادی و معیشتی هم به این خشم افزود. انبار شدن این خشم باعث شد تا در مالی جنبش ضد دولت کیتسا که اکنون به نام «جنبش ۵ ژوئن» یا ام‌۵ شناخته می‌شود تشکیل شود. این جنبش به زمانی اشاره دارد که اولین بار معترضان به صورت گسترده به خیابان‌ها آمدند تا علیه دولت کیتسا تظاهرات کنند که حرکت آنها به شبه‌های اعتراض معروف شد.

البته دلایل اعتراض‌های شنبه به نتیجه انتخابات بود که باعث شده بود کیتا در باماگو (پایتخت مالی) در دور دوم انتخابات به پیروزی برسد. آن زمان همه معتقد بودند که تقلب گسترده در انتخابات صورت گرفته است، اما به هر ترتیب کیتا با حمایت مستقیم فرانسه و برخی دیگری از کشورهای اروپایی مانند بریتانیا روی صندلی ریاست‌جمهوری

تحولات مالی نشان می‌دهد

که قاره آفریقا بار دیگر آستان یک تحول خطرناک است؛ تحولی که از یک سو می‌تواند خلأ قدرت را همانند سودان یا الجزایر به وجود بیاورد و در وهله دوم یارکشی گروه‌های تروریستی را قوت بخشد

نشست. در این مدت تحرکات کیتا به مذاق اپوزیسیون مالی (جنبش ام‌۵) که خواستار انحلال مجلس ملی است، خوش نیامده است. گرچه این گروه رسماً از درخواست کناره‌گیری کیتا کوتاه آمده، اما برخی از معترضان همچنان خواستار استعفای او هستند. این اعتراض‌ها به حدی گسترده شده که روز گذشته (شنبه) اخباری منتشر شد که نشان می‌دهد تلویزیون دولتی مالی روز جمعه پس از حمله صدها معترض به ساختمان صداو سیمما، پخش برنامه‌های خود را متوقف کرده است. کمی بعد داده‌هایی مخابره شد که نشان می‌داد معترضان توانسته‌اند وارد ساختمان رادیو و تلویزیون ملی مالی شوند. در این میان رهبران ایمن اعتراضات در شروع کمپین نافرمانی مدنی در مالی از حامیان خود خواسته بودند ساختمان‌های دولتی از جمله دفتر نخست‌وزیری، مجلس ملی و دیگر نهادهای اصلی را اشغال کنند که دلیل آن مجدداً عدم توانایی دولت برای مبارزه با خشونت و وضعیت وخیم اقتصادی در سایه کرونا اعلام شده است. این داده‌ها به خوبی نشان می‌دهد که قاره آفریقا بار دیگر آستان یک تحول خطرناک است؛ تحولی که از یک سو می‌تواند خلأ قدرت را همانند سودان یا الجزایر به وجود بیاورد و در وهله دوم یارکشی گروه‌های تروریستی را مجدداً قوت ببخشد. این دقیقاً همان چیزی است که فرانسوی‌ها از ۲۰۱۳ می‌کوشند تا مانع به وقوع پیوستنش شوند اما گویا مَهره پاریس، در محاصرهٔ مردم افتاده است.

خبر

درگیری میان معترضان و ارتش در جنوب تونس

برخی از ساکنان رماده ضمن ابراز تعجب از نحوه برخورد میدانی ارتش با این شرایط به ویژه که این نهاد نظامی به انضباط و خویش‌ن داری مشهور است، از رئیس‌جمهور خواستند در این مساله ورود کرده و به این مسخرگی پایان دهد. وزارت دفاع تونس تا این لحظه بیانی‌های در توضیح و دلایل آغاز دوباره درگیری‌ها ارائه نکرده است.

استان تطاوین در جنوب تونس بار دیگر شاهد درگیری‌های دوباره میان معترضان و نیروهای ارتش این کشور بود و نگرانی‌هایی در مورد وخامت اوضاع وجود دارند. به گزارش ارم نیوز، ساکنان شهر رماده در استان تطاوین ارتش تونس را به استفاده از زور افراطی در مقابله با اعتراضات مسالمت‌آمیز که در آن توسعه کشور، فرصت‌های شغلی و تقسیم عادلانه منابع کشور درخواست شده بود، متهم کردند. خیابان‌های این شهر شاهد عملیات تعقیب و گریز میان معترضان و نیروهای ارتش بود. گفته شده از برخی ساختمان‌های شهر رماده دود برخاسته و لاستیک‌های شعله‌ور در خیابان‌های مملو از جمعیت مشاهده می‌شوند. یکی از شاهدان عینی به ارم نیوز گفت: اتفاقاتی که در خیابان‌های رماده رخ دادندرا تنها در عراق یاسوریه می‌بینیم. مسئولان دولتی اتفاقات رماده و استان تطاوین کجاستند؟

صدها معترض در صربستان به ساختمان پارلمان حمله کردند

پلیس صربستان به سمت معترضانی که تلاش می‌کردند تا به ساختمان پارلمان این کشور یورش ببرند، گاز اشک‌آور شلیک کرد. به گزارش یلنا به نقل از پرس اسوسیشن، معترضان که قوانین قرنطینه و فاصله‌گذاری اجتماعی ناشی از بحران کرونا را زیر پا گذاشته بودند، به سمت پلیس که از ساختمان پارلمان در مرکز بلگراد حفاظت می‌کرد، سنگ، مواد آتش‌زا و بطری‌های شیشه‌ای پرتاب می‌کردند. اعتراضات در صربستان به رئیس‌جمهوری این کشور همچنان ادامه دارد. در جریان این اعتراضات چند تن دستگیر و چند تن هم زخمی شدند. برخی از رهبران اپوزیسیون گفته‌اند که خشونت کار معترضان ناسیونالیست راست افراطی است که دولت را در کنترل دارند و هدفشان بی اعتبار کردن اعتراضات صلح‌آمیز است که در واکنش به الکساندر ووچیچ، رئیس‌جمهوری در اعمال مجدد محدودیت‌های قرنطینه علیه ویروس کرونا آغاز شده و به اعتراضاتی علیه دولت وی کشیده شده است.

